

Hjelholt Uldspinderi

Det eneste jeg tidligere har hørt om [Hjelholt Uldspinderi](#), er fra min farmor.

Hun voksede som lille pige op i Gudme og købte påklædningsdukker i butikken ved Hjelholt Uldspinderi.

Så spændt var jeg, da jeg sammen med to dejlige kolleger og strikkeklubben "den nye tråd" i AOF Middelfart-Assens, tog på udflugt til netop Hjelholt Uldspinderi i Hesselager.

Jeg havde læst lidt på deres hjemmeside, men jeg har aldrig prøvet at strikke med deres garner, eller mærke det før.

Vel ankommet, fik vi først vist hvordan de bruger [hunde](#) til at samle fårene med – men det kan være overvældende for selv en hyrdehund, når der pludselig står ca. 40 kvinder og ser på – tror også at jeg ville blive lidt nervøs ☐ Men den klarede det super fint, og det var imponerende at se hvor lidt forskel der er på de særlige fløjtelyde, og alligevel, ved hunden at det betyder forskellige kommandoer.

Efter opvisningen med indsamling af en lille fåreflok med hund, blev vi inddelt i to hold, og mens det første hold kom på rundvisning blev vi andre sluppet løs i butikken ☐

Og sikke en masse garn. Vildt inspirerende at gå rundt mellem alle de forskellige garner og se og røre, samt kigge på

strikkede modeller.

Jeg er faldet pladask, for en frakke, men da jeg har gang i alle mine strikkepinde og rundpinde, valgte jeg i første omgang lige at få nogle af de igangværende projekter gjort færdige først – øv ☐ Men nu ved jeg hvor garn og opskrift er, så lige så snart jeg har fået tyndet lidt ud i projekterne, tror jeg at jeg tager min mor under armen, og så skal vi en tur henover Fyn til Hesselager ☐

Nå, men vi på andet hold, fik også fornøjelsen af en rundvisning i uldspinderiet.

Vi fik vist de forskellige uldtyper og fik forklaret, den proces garnet skal igennem inden den er klar til at blive spundet – hold da op – det er lidt noget andet end dengang jeg så min farmor karte ulden og spinde den til en tynd tråd på spinderokken, men samtidig også fascinerende at man stadig går op i håndværket med at fremstille godt garn. Og det gør også at man få en lidt anden forståelse for hvorfor godt garn også koster lidt mere end almindeligt masseproduceret garn.

Nå men efter forklaring af de forskellige uldtyper og deres forarbejdningsprocesser, kom vi rundt og så hvordan uld til dynefyld køres igennem en maskine fra 1940 – den er antik, men den virker ☐

Derefter fortsatte turen til den maskine som laver ulden til en ultra tynd “plade” af uldgarn der ender op med det der før var kendt som pladegarn. Derefter kommer ulden over på spoler og derefter tvundet sammen til 2,3 eller 4 trådet garn som igen deles op i “dukker” af 50-100 gram og derefter får banderole på og kommer til salg.

Og da jeg godt kan li’ ideen om at alle har et særligt talent

og har brug for at få noget meningsfyldt at beskæftige sig med, så er jeg helt pjatter med at Hjelholt Uldspinderi, får sat banderolerne på deres garn af folk på et beskyttet værksted – det er super fedt at de giver dem muligheden for at få del i produktionen på den måde – hatten af for det herfra i hvert fald.

Efter endt rundvisning, var der fælles kage spising og sidste shopping mulighed inden turen gik hjem igen.

En alt i alt fantastisk tur ☐

Ha' en dejlig dag ☐